

तदासर्पस्य हृदः पुरुषश्रेष्ठस्य पतनभारेण संक्षोभितानामुरगाणां विषैरुन्नतोऽबुराशिर्यस्य सः विषेण कषायीकृता भयंकरा ऊर्मयो यस्य सः पर्यंकूपरितः धनुःशतं पुतः प्रसृतः नैतच्चित्रमित्याह अनंतबलस्येति ॥ ७ ॥ हृदे विहरतः भुजदंडाहतो दकघोषं श्रुत्वा ततः स्वसदनाभिभवं निरीक्ष्य तदसहमानः सर्पः समसरत् समाजगाम ॥ ८ ॥ प्रेक्षणीयश्च सुकुमारश्च घनवदुज्ज्वलश्च तं श्रीवत्सपीतवसनं श्रीवत्सेनसंयुक्तमुच्चलत्पीतं वस्त्रं यस्य तम् भुजया भोगेन च छाद अवेष्टयत् ॥ ९ ॥ स प्रियो येषां ते तस्मिन् प्रियाः ते च ते सखाय इति ॥ १० ॥ ११ ॥ भुवि भूकं पादयः दिवि उल्कापातादयः आत्म

सर्पहृदः पुरुषसारनिपातवेगसंक्षोभितोरगविषोच्छ्वसितांबुराशिः ॥ पर्यंकूपुतो विषकषायविभीषणोर्मिर्धावन्धनुःशतमनंतबलस्य किंतत् ॥ ७ ॥ तस्य हृदे विहरतो भुजदंडधूर्णवाघोषमंगवरवारणविक्रमस्य ॥ आश्रुत्य तत्स्वसदनाभिभवं निरीक्ष्य चक्षुःश्रवाः समसरत्तदमृष्यमाणः ॥ ८ ॥ तं प्रेक्षणीयसुकुमारघनावदातं श्रीवत्सपीतवसनं स्मितसुंदरास्यम् ॥ क्रीडंतमप्रतिभयंकमलोदरांघ्रिसंदश्य मर्मसुरुषाभुजया च छाद ॥ ९ ॥ तन्नागभोगपरिवीतमदृष्टचेष्टमालोक्य तस्मिन् प्रियसखाः पशुपाभृशार्त्ताः ॥ कृष्णोऽर्पितात्मसुहृदर्थकलत्रकामादुःखानुशोकभयमूढधियो निपेतुः ॥ १० ॥ गावो वृषावत्सतर्यः क्रंदमानाः सुदुःखिताः ॥ कृष्णेन्यस्ते क्षणाभीतारुदंत्य इव तस्थिरे ॥ ११ ॥ अथ ब्रजे महोत्पातास्त्रिविधा त्वतिदारुणाः ॥ उत्पेतुर्भुवि दिव्यात्मन्या सन्नभयशंसिनः ॥ १२ ॥ तानालक्ष्य भयोद्विग्ना गोपानंदपुरोगमाः ॥ विनारामेण गाः कृष्णं ज्ञात्वा चारयितुं गतम् ॥ १३ ॥ तैर्दुर्निमित्तैर्निधनं मत्वा प्राप्तमतद्विदः ॥ तस्याणां स्तन्मनस्कास्ते दुःखशोकभयातुराः ॥ १४ ॥ आबालवद्वनिताः सर्वे गपशुवृत्तयः ॥ निर्जग्मुर्गोकुलादीनाः कृष्णदर्शनलालसाः ॥ १५ ॥ तांस्तथाकातरान्वीक्ष्य भगवान्माधवो बलः ॥ प्रहस्य किंचिन्नोवाच प्रभावज्ञोऽनुजस्य सः ॥ १६ ॥ तेऽन्वेषमाणा दयितं कृष्णं सूचितयापदैः ॥ भगवल्लक्षणैर्जग्मुः पदव्यायमुनातटं ॥ १७ ॥

निवामनेत्रस्फुरणादयः आसन्नं भयं शंसितुं शीलं येषां ते ॥ १२ ॥ तानालक्ष्य गोकुलान् निर्जग्मुरिति तृतीयेनान्वयः भयोद्विग्नाः भयहेतुभ्योभीताः भयेन कंपमाना इति वा ॥ १३ ॥ नतं विदंतीति अतद्विदः ॥ १४ ॥ पशुवृत्तयः अतिवत्सलाः ॥ १५ ॥ कातरान्भीतान् ॥ १६ ॥ भगवंतं लक्षयंतियानि पदानितैः पदैः सूचितयापदव्यामार्गेण ॥ १७ ॥